

ЛІТАРАТУРНЫЯ СТАРОНКІ

Янка Шаўрма.

Узьмятнуся к далям

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

І зьявіўся аб дзех сьветлым...
Кітнелым залікам жыцця,
Бо шыры веру ў тое раніца,
Што нам ідзе чырвоны сьцяг.
І зьявіўся аб дзех сьветлым...

Найду ў сьветлым гоні
сум заціне ў палех,
новай песьні перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Кляшторны.

На кроснамі часу ня прымеціш,
як прабег так хутка, хоць ня вер...
Што-та робіцца цяпер на сьвеце,
што на сьвеце робіцца цяпер.

Вечар гасіць сонечныя плесы.
Сьпываюць зоры ў сьніжэ.
Мудра зьмуч надломаны галосіць
засаджанай варонамі царквы.

У клубе чуюцца цымбалы.
Нягдз чутак радасьці, надзеі...
Нягдз паноў за сонныя абвалы.
Нягдз туман на дрэмлючай вадзе...

Душы даўчыны парываны
вядуць паліць радасьці надзеі.
Нягдз паноў за сонныя абвалы.
Нягдз туман на дрэмлючай вадзе...

Мату дэві кудысьці востры гоніць.
Воніць марныя нябывальныя сны...
Нягдз ўсе на сьвеце комсамольцы
на кроснамі часу ня прымеціш.

Цяпер...
Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

Найду ў сьветлым гоні
у руху раскіданым у палех;
у сьветлым перагоні...
у палеху ў палеху...
Найду ў сьветлым гоні...

У МЛЫНЕ

Круціліся псы па жалезным шпунцах
прыводзіць у рух выварочы каманьні-
жорны.

Грук, які аддаваўся кіментам, на-
паўнаў млы так, што нехта было па-
чуць, калі гаварыў той ці іншым заво-
знік. Толькі і чуваць было, як жалезны-
вусачы выскрываў:

— Завознік!
— Адвортвай!

Затое ў завозніцкай было спакоева.
Нейдзе, як-бы далава, блуц чужым млына-
м грук, які аддаваўся асобнымі гукімі:

«тук-так-тук-так»...

У завозніцкай, якая была тут жа
лад адном страхом і млына, сабраліся
кляі дванаціць чалавек завозніцкаў. Было
вельмі накурна.

Завознікі не шкадавалі самаросьліку,
які без перанаму тасу, даючы клубкі
дыму.

На зусім стары, і на зусім малады,
а так сабе сярэдніх гадоў мужчына, яко-
га звалі Рыгорам, сядзеў за доўгім, ву-
зкім сталом, куду і веў гутарку.

— Не, так не абавязваць у гэтым
годзе, напасварыліся лічэ, кажу ён
выпусьціць сьніжэ клубкі дыму.

— Ты думаеш? — Хачаш? — запытаў у
яго Дзяніс, — шчыры ў карочына-
жалецы чалавек, на галаве ў якога бы-
ла дыволі зношаная шапка з пераломаным
брылом, а яго суконныя, тоўстыя перці
былі так зашмалёванымі, што блішчалі
як бляха.

— На думаю і не хачу, а справа вы-
даючына, — сьправа кожнага году, — кажаў
Рыгор далава.

— дэ псына, і мы гутарылі больш
ня будзем чарыць, калі на нашым вы-
гане будзе хадзіць вава бядла і коні.
Ды яшчэ мала таго, зьбіваць нашы дэ-
роўкі-шпуркі, — скончыў ён кінуўшы да-
лоў акурка.

— Чаму гэта вы «нашым» выгане?
— Ікі гэта ён вава? — З падскокну-
шам рыптам алоўцы запытаў Дзяніс у
Рыгора і дабніў:

— Што гэта вы за асисары? і даку-
гэ ён будзе называцца нашым?

— Наш выган, вась што! — дабніў ён
рашуча з лясце большым алоўцы.

— Пачкай, не гарачысь! — сьтрымаў
Рыгор Дзяніса, разьвеўшымі рукамі.

— Ты вась скажы: як нашаў гэты
выган у вашыя рукі?

— Ці не дапамагала часамі нам казанам
ка грошай, якую выспалі з Хадрыскам
зямскаму начальніку, і зьбіваў гэтым
выганам — трыццаці дэсатінаў на тры
гаспадары?

— Скажы на прадзе: чаму чалавек
і павінен называць гэты выган ад ста-
рых вадзельцаў? — Ці таму, хто адбы-
ваў паншчыну, ці таму, хто быў у шлэ-
хэцкае пастаці?

— Не, брат! Шудзіш, што-ж будзе
плаваць і надалей, як каробель на мору,
даволі, — закончыў Рыгор, і алоўна шлю-
нуў на накурнае дэраўнае падлогу.

Пакуль Рыгор гаварыў, Дзяніс аж
задрожэў ад алоўцы. Ён як быў мален-
кі, дык яшчэ зробіўся меншым на падзе-
дыве.

Твар яго пачырванев, як журавіна ў
палюшэ вясні. Блішчалі перці, што

Чайка.

М. Хведаровіч.

Над балотам мэрэжы...

Чайка галасіла,

А напала іна,

хазяда,

туман

«Павяжаце, добрыя,

Не хаче сілы,

Галаду і халаду

больш

ня стрыміць»

Галава чайка

у тумане сілым,

Да зямлі крыжамі

бегілі крыжамі.

Галасілі больш

не хачава

сілы.

Не хачава сілы

на зямлі

у палюшэ

і у палюшэ чайка

Сонны крыжач

ні можа.

Замерзае цела

асавелі крыжамі.

Прываду крыжамі

паншчыны прыгожай,

Прываду называнні

з-за дэсатэй

мілі.

Разьвеў усе цела,

галавіць стаў

паганям,

Далам у вышчыні

даламог,

дэраўу.

Сьцітаў прыгожасьць

бруднымі паганям,

і раскідану перці,

заламат

перці.

Сяргей Фамін.

Сёньня ночка засьнева, як мала

і сьнег чым паласі ў чым.

Чына кудры сьнегавыя запіва.

Балыханку запівае за кустамі.

Недзе ў далах, усьвечаным сьвечам

Хата зашмалёна іванам.

Ма-быць почы там — куды сьнег,

Ма-быць зоры там — рыжымі дзі-

цягам.

У почы дровы рыжымі жарка.

У почы газэта шаласяніца.

Балыханку запівае за кустамі.

Як алоўна ў шматлікіх перахыці.

І галавіць на шэрую паперу,

І пазіркі разьбіваеца радасьці...

Мама марыць... Верыць.

І ня верыць.

Поч сьнег, чым паласі ў чым.

Дні бітуць, бітуць дзенькі за дзенькі,

На алоўнаму шматлікіх галавіць...

Заламат хата аганямі

Родная... У замечаных палех.

М. Розна.

Кічка мяне радасьці

Залатой вясні

На сьніжэ сонцу

На радзельна ші.

Бор вяснем сьвечам

Номы дзень абну

І ўлімае песьні

Кістачка і траў.

Я найду сагоныя

Дэ павіце псына,

Кічка мяне радасьці,

Сонца і жыцця...

Ад павіце і лесу,

Дэ павіце гнаны вясні,

І горава абшары,

Жыццём наладзі.

Ды ірэдзіца поле

Кічка мяне радасьці

Маладога дню,

Я найду далава

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Абну вясні...

Выкарыстаць свае правы!

У сучасні моменти книжка уже на
Прудмову да книжкі пачісаў сёкра

У сучасні моменти книжка уже на
Прудмову да книжкі пачісаў сёкра

укована і хугна виийдає у оьвет.
р ЦК КП(б)В тав. Ииорын. Г.

связи РСІ... М. С. С. і А. М.

А наша прависеловам мод--самое страш-
ное это то, что мода была для капитализма!

ПЛАНИРУЙТЕ СЕБЕ!
цена 25к з м-ц